

זה כתוב (תהלים קמ"ד) **אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְנָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁה' אֶלְהִיו.** (עד כאן מההשמטות).

השכינה מעידה לפני הקב"ה שהוא צדיק וראוי להיות מבני היכלא דמלכא
בְּדִין תְּהוּא רוּחָא קְדִישָׁא סְלִקָּא לְעֵילָא אז אותה הארת השכינה
 שהיא רוח הקודש עולה למעלה, **וְאַסְהִיד עָלֶיהָ קָמִי מְלָפָא**
קְדִישָׁא ומעיד עליו לפני הקב"ה שהוא צדיק וראוי להיות מבני היכלא דמלכא,
בְּדִין פְּקִיד מְלָפָא עֲלָאָה, לְמַכְתָּב קָמִיהָ כָּל אֵינוֹן בְּנֵי
הִיכָלֶיהָ, כָּל אֵינוֹן דְּאַשְׁתְּמוּדְעֵן קָמִיהָ ואז מצוה המלך העליון ו"א
 לכתוב לפניו את כל אותם שהם בני היכלו כל אותם הנודעים לפניו שהם ראויים לעלות
 ולהכלל עם השכינה בהעלאת מ"ן לעורר היחוד, **הֲדָא הוּא דְכְּתִיב** זהו
 שכתוב, (מלאכי ג) **וַיִּפְתַּח סֵפֶר זִפְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה**
וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. מֵאֵי וְלַחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ מי הם חושבי שמו. **כְּמָה**
דְּאֵת אָמַר הוא כמו שכתוב (שמות לה) (ס"א חֲשַׁב הָאֲפוּד) **וְלַחֹשְׁבֵי**
מַחְשְׁבוֹת, אֵינוֹן דְּעַבְדֵּי לְשָׁמִיָּה הם אותם שעושים הכל לשמו ית',
אוּמְנוֹתָא בְּכֻלָּא, אוּמְנוֹתָא דְתַפְיִלִּין, בְּבִתְיָהוֹן
בְּרִצְוֵיעִיהוֹן וּבְתִבְתְּהוֹן ואת כל האומנות שלהם הם מכוונים לשמו יתברך
 הן באומנות עשיית התפילין בבתיהם והרצועות והכתיבה. **אוּמְנוֹתָא דְצִיצִית,**
בְּחֻטֵּיהוֹן, בְּחוּטָא דְתַכְלָתָא. הן באומנות עשיית הציצית בשזירת
 החוטים וטוויתן וצביעת החוט של תכלת **אוּמְנוֹתָא דְמוֹזָזָה.** הן באומנות כתיבת

המזוזה **וְאֵלֵין אֵינוֹן חוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ** הם הנקראים חושבי שמו שהם מכוונים לשמו יתברך בכל דבר. **וּכְתִיב** וכמו שכתוב (שם) **וְחוֹשְׁבֵי מַחְשְׁבוֹת**.

הקב"ה משתבח בו ומכריז בו בכל העולמות

וְלֹא עוֹד אֵלָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בֵּיהּ ולא עוד אלא שהקב"ה משתבח בו, **וּמְכַרִּיז עֲלֵיהּ בְּכֻלָּהוּ עֲלָמִין, חֲמוּ מַה בְּרִיָּה עֲבָדִית בְּעוֹלָמִי** ומכריז עליו בכל העולמות ראו מה בריה בראתי בעולמי.

הנכנס לבית הכנסת ללא ציצית ותפילין ואומר אשתחווה אל היכל קדשך ביראתך – הקב"ה אומר איה מוראי שהם התפילין

וּמֵאֵן דִּייעוֹל קָמִיהּ לְבֵי כְנִישְׁתָּא, פֶּד נָפֵק מִתְרַעִיהּ **וְלֹא תִפְיִלִין בְּרִישִׁיהּ וְצִיצִית בְּלְבוּשִׁיהּ** ומי שנכנס

לבית הכנסת כאשר יוצא משער ביתו ואין תפילין בראשו וציצית בבגדיו, **וְאוֹמֵר** (תהלים ה) **אֲשַׁתְּחֻוּהָ אֶל הַיִּכָּל קְדֹשְׁךָ בִּירְאָתֶךָ. קְדֹשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר, אֵן הוּא מוֹרְאִי, הָא סְהִיד סְהִדוֹתָא דְשִׁקְרָא** אומר הקב"ה איך אתה אומר אשתחווה וכו' ביראתך, איה הוא מוראי, הרי

אתה מעיד עדות עדות שקר, כי התפילין הם היראה שעליהם נאמר וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך.

אם היו יודעים בני אדם ללמוד ולעיין בדברי התורה כראוי היו יודעים שאין שום דבר בתורה או אות בתורה שאין בה סודות עליונים ויקרים

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זָכָאָה חוּלְקִיָּה דְּמֹשֶׁה, דְּהָכָא אָמַר אֱלֹהֵינוּ אשרי חלקו של משה רבינו שאע"פ שפתח "שמע ישראל" ולכאורה

כיון שמדבר עם עם ישראל היה צריך לומר להם ה' אלהיך, הוא אמר ה' אלהינו וכלל עצמו עם כלל ישראל כדי להורות שהשיג עד הבינה הנקראת אלהינו. (נ"א אֱלֹהֶיךָ) **דְּאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מוֹשֶׁה בְּדַרְגָּא עֲלָאָה יְתִיר אֶתְאַחַד, עַל שְׂאָר נְבִיאֵי מְהִימְנֵי** וכמו שאמר רבי שמעון שמושה רבינו נאחז במדריגה

עליונה יותר משאר נביאי האמת כי שאר הנביאים השיגו במלכות אבל משה שהיה מרכבה לד"א השיג בבינה. **וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֲלִמְלָא הוּוּ יְדַעֵי בְּנֵי נְשָׂא מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, לִינְדַעוֹן דְּהָא לִית שׁוּם מְלָה בְּאוֹרֵייתָא, אוּ אֶת בְּאוֹרֵייתָא, דְּלָא אִית בָּהּ רְזִין עֲלָאִין וְיִקִּירִין** ועוד אמר רבי שמעון אם היו יודעים בני אדם ללמוד ולעיין בדברי

התורה כראוי היו יודעים שאין שום דבר בתורה או אות בתורה שאין בה סודות עליונים ויקרים.

סוד הפסוק משה ידבר והאלהים יעננו בקול

תָּא חֲזִי פְתִיב, בא וראה מה שכתוב (שמות יט) **מוֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל.** וְתַנִּינָן ולמדנו על פסוק זה (גמ' ברכות מה.), **מַאי בְּקוֹל. בְּקוֹלוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה. וְשִׁפִּיר הוּא** ויפה דרשו פסוק זה, **בְּקוֹלוֹ שֶׁל מוֹשֶׁה דִּי יִקָּא, בְּתַהוּא קוֹל דְּאִיהוּ אַחִיד**

הלימוד היומני

בִּיהַ, עַל כָּל שָׂאֵר נְבִיאִין בְּקוּלוֹ שֶׁל מֹשֶׁה דוֹקָא דְהֵינּוּ בְּקוּלוֹ שֶׁל ז"א
 שְׁמֵה אַחוּז בּוֹ וְעוֹלָה בּוֹ עַל שֶׁאֵר הַנְּבִיאִים וְעַל זֶה אָמַר וְהָאֱלֹהִים שְׁהִיא מִדְּרַגַּת הַבִּינָה
 יַעֲנֵנוּ בְּקוּל הֵינּוּ קוּל הַשּׁוֹפֵר שֶׁהוּא קוּלוֹ שֶׁל ז"א. (מִתְמַן מֹשֶׁה אֶתְּנֶן עַל כְּלָהוּ) וְכִינִין
 דְּאִיהוּ אֶתְאַחִיד עַל כְּלָהוּ, בְּהֵהוּא קוּל, דְּרָגָא עֲלָאָה,
 הָהּ אָמַר לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל וּלְפִי שֶׁהוּא אוּחוּז בּוֹ וְעַל יְדוֹ הוּא יוֹתֵר מְכוּלָם כִּינִין
 דְּהוּא בְּמִדְרַגָּה עֲלִיוֹנָה עַל הַמַּלְכוּת לְכֵן הִיא אוֹמֵר לְיִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵיךָ,
 אִיהוּ דְּרָגָא דְּאֶקְרִי שְׁכִינְתָא, דְּשִׁרְיָא בְּגוּוֹיָהּ כִּי אֱלֹהֵיךָ
 הִיא הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא מִתַּחַת לְמִדְרַגַּת ז"א שְׁמֵה אוּחוּז בַּהּ וְהִיא שׁוֹרָה בְּתוֹכְךָ וְעַל יְדֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל הִיא מִתְאַחֶדֶת עִם הוִי"ה שֶׁהוּא ז"א. וְכַאֲמָר חוֹלְקִיהּ אֲשֶׁרִי חֲלָקוּ שֶׁל מֹשֶׁה
 רְבִינוּ.

הַקְּלָלוֹת בְּפִרְשַׁת בְּחוֹקוֹתַי – מֹשֶׁה אָמַרן מִפִּי הַגְּבוּרָה, וּבְפִרְשַׁת כִּי תָבוֹא אָמַרן
 מִפִּי עֲצֵמוֹ
 וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, תְּנִינִין, קְלָלוֹת שְׁפַתוֹרַת כְּהֵנִים,
 מֹשֶׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה אָמַרן לְמַדְנֵנוּ שֶׁהַקְּלָלוֹת הַמְּזוּכָרוֹת בְּפִרְשַׁת
 בְּחוֹקוֹתַי בְּסִפְר וִיקְרָא מֹשֶׁה אָמַרן מִפִּי הַגְּבוּרָה (מְגִילָה לֵא:). וְשְׁבַמְשֵׁנָה תוֹרָה,
 מֹשֶׁה מִפִּי עֲצֵמוֹ אָמַרן וְהַקְּלָלוֹת שְׁבַסְפֵּר דְּבָרִים בְּפִרְשַׁת כִּי תָבֹא מֹשֶׁה אָמַרן
 מִפִּי עֲצֵמוֹ. מֵאִי מִפִּי עֲצֵמוֹ. וְכִי סִלְקָא דְּעֵתְךָ דְּאִפִּילוּ אֶת
 זְעִירָא בְּאוּרֵייתָא, מֹשֶׁה אָמַר לֵיהּ מִגְּרָמִיהּ וְצִרִיךְ לְבַאֵר מֵהוּ
 מִפִּי עֲצֵמוֹ וְכִי תַעֲלֶה עַל דְּעַתְךָ שְׁמֵה רְבִינוּ אָמַר אִפִּילוּ אוֹת אַחַת קִטְנָה מִעֲצֵמוֹ וְלֹא מִפִּי
 הַגְּבוּרָה ח"ו.